

„Statens Lærerhøjskole“, hvorved man i lige grad ønskede at fremhæve lærerhøjskolens slægtskab med folkehøjskolen og med andre højere læreanstalter. I 1944 ændredes betegnelsen til »Danmarks lærerhøjskole«.

Lærerhøjskolens omtales i lov nr. 130 af 15. april 1930 om seminarier § 17 og i lov nr. 312 af 4. juli 1942 om Ungdomsskoler for den ufaglærte Ungdom, men først med lov nr. 220 af 11. juni 1954 blev der i lovens afsnit IV givet almindelige regler om den videregående læreruddannelse. Forslaget til denne lov byggede i det væsentlige på resultatet af arbejdet i den i 1947 nedsatte seminariekommision. Denne kommission mente imidlertid ikke efter sit kommissorium og sin sammensætning at kunne indlade sig på en dyberegående behandling af en række problemer vedrørende lærerhøjskolen, som var rejst i en udvalgsbetænkning fra 1943 og i senere henvendelser fra lærerhøjskolens rektor og Danmarks Lærerforening.

Man foreslog derfor nedsat et særligt udvalg til behandling af lærerhøjskolens forhold, men fandt, at lærerhøjskolen også i den fremtidige læreruddannelse ville få en så central plads, at det var rimeligt allerede i læreruddannelsesloven at lovfæste dens eksistens og ikke blot som den hidtil gældende lovgivning forudsætningsvis regne med lærerhøjskolen som bestående. Kommissionen foreslog derfor ved bestemmelsen i lovens § 35, stk. 1 fastslået, at lærerhøjskolen er statens højskole for den videre uddannelse af folkeskolens lærere, og mente herved at have åbnet mulighed for under lærerhøjskolen at samle al af staten arrangeret videregående læreruddannelse. Ved bestemmelsen i § 35, stk. 5 hensked man hele den nærmere ordning af lærerhøjskolens virksomhed, som man som anført ikke anså sig for kompetent til at indgå nærmere på, til en af ministeren udfærdiget særlig bekendtgørelse.

Det af seminariekommisionen foreslåede udvalg til behandling af lærerhøjskolens forhold blev nedsat i 1955. Dette udvalg har under sit arbejde afgivet en række indstillinger til undervisningsministeriet. I 1957 stilledes således forslag om oprettelse af faste lærestole. Dette forslag blev tiltrådt af udvalget vedrørende den matematisk-naturvidenskabelige uddannelse m. v., som foreslog stillingerne normeret og betegnet som professorater. Ved lov nr. 5 af 7. juni 1958 om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger blev herefter oprettet 4 professorater ved lærerhøjskolen. Ved senere normeringslove er oprettet yderligere 8 professorater og i alt 12 afdelingslederstillinger.

Lærerhøjskoleudvalget fremsendte i oktober 1960

indstilling til undervisningsministeriet om udfærdigelse af en kgl. anordning om lærerhøjskolen, hvortil udvalget havde udarbejdet forslag. Udvalget understregede i sin indstilling, at det havde været af skelsættende betydning, at der var oprettet professorater ved lærerhøjskolen, idet dette betød, at der i højere grad end hidtil blev tale om en principielt tilrettelagt undervisning med på en gang fagligt og pædagogisk sigte og byggende på et videnskabeligt forsvarligt grundlag, som det måtte være lærerhøjskolens opgave at videreudvikle. Det var endvidere udvalgets opfattelse, at den stedfundne udvikling måtte have til følge, at der gives lærerhøjskolen beføjelse til at tildele licentiatgrad og doktorgrad for videnskabelige arbejder med pædagogisk emne, idet man måtte anse det for en af lærerhøjskolens væsentligste opgaver at virke for fremme af den videnskabelige behandling af emner inden for pædagogikken, herunder faglige spørgsmål under pædagogisk synsvinkel. Udvalget stillede endelig som konsekvens af normeringen af professorater ved lærerhøjskolen forslag til regler om fremgangsmåden ved besættelsen af disse professorater samt om etablering af lærerråd, lærerforsamling og de studerendes råd samt om en ændring i rektorstillingens karakter.

Udvalget forudsatte, at de foreslåede regler kunne gennemføres i medfør af bestemmelsen i læreruddannelseslovens § 35, stk. 5.

Under hensyn til, at de foreslåede regler indebar en anerkendelse af lærerhøjskolens status som højere læreanstalt, og til, at reglerne for disses virksomhed efter sædvane gives ved kgl. anordning, foreslog udvalget reglerne udformet som kgl. anordning.

Undervisningsministeriet har især under hensyn til, at forslaget indebar oprettelsen af en pædagogisk licentiatgrad og en pædagogisk doktorgrad, forelagt sagen for universiteterne i København og Århus. Under de stedfundne forhandlinger er der opnået enighed om formuleringen af en kgl. anordning om Danmarks Lærerhøjskole på grundlag af lærerhøjskoleudvalgets forslag. Der opnåedes tillige enighed om nedsættelse af et ministerielt udvalg til drøftelse af det fremtidige samarbejde mellem lærerhøjskolen og universiteterne.

Undervisningsministeriet har imidlertid anset det for rettest forinden denne anordning udstedes at søge lærerhøjskolens status bekræftet ved lov.

Til de enkelte paragraffer bemærkes følgende:

Ad § 1.

Ved bestemmelsen fastslås, at Danmarks Lærerhøjskole er statens højere læreanstalt for videre